MATEI RADU BOGDAN – LEVIERU
(the script)
Personaje:
— Poliţistu’ Radu Matei
— Criminalu Mihăilă Ştefan (psicho-fane teroristu)
— Plutonier Ursu Ciprian
— Tânăra avocata Stănescu Claudia (ştim noi cine)
— Elev 1 (apă)
— Elev 2 (Iancu)
— Restu’ elevilor vor fi racolaţi de la şcoală 28
— Profesorii vor fi moşii pe care îi găsim
— Paznic 1 (bebe)
— Paznic 2 (andrei dancu)
— Armele (adevărate şi din colecţiile personale)
— Câinele de la vulcanizare (dobermanu lu’ andrei)
Locaţii:
— Scoală (scoala 28)
— Acasă la Ştefan
— Vulcanizare (acasă la Simon)
— Spitalu de nebuni (spitalu municipal)
— Secţia de poliţie (poliţia rutieră)
— Prima victimă (pasaju de la delfinariu)
— Faza cu mine şi gagică (la apă la apartament)
— A 2-a victima (tăbăcărie)
— A 3-a victima (o scară de bloc)
— A 4-a victima (veceu de la şcoală 28)
— Ascunzătoarea (beciu lu’ Simon)
— Faza finală (faleza nord)
Faze principale:
— Faza din clasa a 8-a
— Faza cu vulcanizarea (câinele îl muşcă pe Ştefan care îl omoară cu levieru)
— Părinţii lu’ Ştefan îl trimit la spitalu de nebuni (pe motiv că a înnebunit)
— Spitalu de nebuni (cu Ştefan legat de paturi)
— Peste 10 ani la secţia de poliţie (Simon da cu avioane de hârtie în mine şi face glume proaste ciobăneşti; telefonu sună şi eu ridic receptorul)

— La mine acasă cu claudia (o fază tare + aia cu ciutanu)

— Planurile lu' Ştefan de a omorî profesorii (cu colecţia sa imensă de leviere)

— Prima crimă la pasaju de la delfinariu [o babă cu o sacoşă este lovită în cap pe la spate (parsiveşte)]

— La secţia de poliţie se afla de crimă; Radu se deplasează la locu crimei şi anchetează; se afla că baba era o fostă profa de germană

— A 2-a crimă în tăbăcărie; tot cu levieru; Radu îl vede pe Ştefan şi fuge după el; ucigaşu avea o cagulă în cap; Radu se împiedică şi ucigaşu îl loveşte pe după ceafă cu levieru, după care scapă

— La secţie se afla că asta era un fost prof. de fizică

— A 3-a crimă-n într-un bloc (înainte de asta Ştefan premeditează)

— Ursu îl sună pe Radu şi îl cheamă la locu faptei; Radu afla că ucigaşu fusese în clasa e la şcoală 28, promoţia 95 – 99

— Ştefan face planuri; decupează ziare

— Radu era cu ursu la o bere pe faleza-nord şi Radu zice: „ba ursule eşti mai prost decât prevede legea", când deodată văd cea de-a patra crimă; Radu fuge după el şi ursu trage că tâmpitu' după criminal, şi nu nimereşte că bou, după care cheamă întăriri; bătălie ţărănească de sfârşit: Ştefan încearcă să-l lovească în cap, dar el se fereşte şi îl pedepseşte cu o lovitură în plex, dar Ştefan era fi mare şi n-are nich pe dracu'; Ştefan fuge; Radu ia pistoul şi trage în pământ, Ştefan se opreşte, Radu zice „aruncă armele"; Ştefan scoate un pistol şi chiar când vrea să-l arunce, ursu (plebeu dracu') îl împuşca pe Ştefan în umăr, neauzind strigătele lu' Radu" nu! nu!! nu!!!"; Ştefan fuge în apă şi ursu trage în el, după care săracu' om se ducela fund cu rotile în sus; Radu îl identifică pe Ştefan.

De la început:

Era o zi normală ca oricare alta la şcoală 28 şi băieţii jucau un fotbal. Se sună de intrare, dar (în mod absolut normal), se mai joacă o ultimă, nu hai să zicem ultimele faze, şi uite aşa copii întârzie „puţin" la ore şi cel care e certat este Mihăilă Ştefan, care este dat afară de către Diriginta cea proastă. El, fiind suprastresat din cauza examenului, pleacă acasă unde e certat de către părinţi, după care pleacă la o plimbare cu bicicletă, ca să se mai liniştească, dar poc se sparge o roată, aşa că se îndreaptă către cea mai apropiată vulcanizar. Acolo nu era nici dracu', dar dintr-odată sare la el un doberman mioritic care

vrea să-l muşte de jugulară, dar Ştefan ia cea mai apropiată arma pe care o vede – un LEVIER cu care îi trage una în craniu câinelui. Câinele cade lat dar şi mort (după o luptă pe viaţă şi pe moarte). Ştefan pleacă terorizat, mergând pe aproximativ 10 cărări cu hainele sfâşiate, sângerând, şi cu levieru salvator în mână. Ajungând acasă părinţii îl cred nebun, şi după câte se mai întâmplaseră, considera că e mai bine să-l trimită la un spital de nebuni (că se vedeţi ce fac telenovelele din foştii agenţi KGB).

Peste 10 ani în biroul detectivului Matei Radu, Ursu, cel mai urât şi mai prost om care a călcat vreodată pa pământ, aruncă cu avioane de hârtie în Radu, care vorbea la telefon; El închide telefonu şi îi zice lu' ursu:

— Ba Ursule, eşti mai prost decât prevede legea!

— Ceea ba ce?

— Las-o moartă, boule, că avem o crimă nashpa, cică au omorât o babă pe lângă delfinariu astă noapte; Căcat, chiar când trebuia să mă duc cu Claudia în oraş. Mă cac (vorba asta e filosofică tare). Hai să mergem ursane.

— Mă faci bou??? Te omor ba!!!

— Bine ba omoară-mă mâine, că azi avem treabă, apropo, ai luat gogoşi? Azi era rându tău să le iei!

— Păi… Da, da mi le-au furat până aici!

— Ce?

— Ba nu, nu mi le-au furat, mi-au căzut pe jos şi le-am dat la ţigani.

— Prost eşti ba. Condu tu că mie mi-e lene.

Ajung la locu crimei unde investighează puţin şi singuru' lucru care îl află este că victima fusese omorâtă cu un obiect puţin ascuţit, printr-o lovitură extrem de puternică (se vedea clar că era un LEVIER)

Crima nu avea niciun martor.

Radu se întoarce acasă (obosit după o zi lungă de mâncat gogoşi) şi uitând că avea întâlnire cu gajica-sa (sună familiar, nu?) se tolăneşte în pat unde se gândeşte la nemurirea sufletului, şi adoarme. Peste juma de oră apare şi pretena lui supărată şi se cearte cu el, dar Radu cu răbdarea lui tipică (???) o linişteşte:

— Hai mă Radule, iar m-ai uitat? Niciodată nu vii la timp!

— Îmi pare rău, dar am muncit azi ca un CĂCAT şi n-am avut timp să ne întâlnim… Şi pe deasupra a trebuit să-l suport şi pe BOU ăla

de urs dobitoc cocostârc handicapat!!! (aici Radu tipa ca un camionagiu supărat).

— Dar niciodată n-ai timp de mine! Mereu munceşti aşa de mult!

— Hai te rog nu fi supărată! Ia vino să-ţi arăt ceva (Radu îi explică regulile hocheiului cu amigdalele, iar ea se mai linişteşte).

Dar nişte ochi de ciutan handicapat se văd pe geam. Radu se duce lângă geam, îi face cu mâna şi trage jaluzelele, după care se întoarce la Claudia şi zice „unde rămăsesem?" după care o ia de unde rămăsese…

Dimineaţa devreme Radu stătea cu Claudia când telefonu începe să-i sune în cap de parcă erau clopotele de la biserică. Radu răspunde adormit; era Ursu:

— Alo ba Radule scoală-ţi ţurloaiele şi vino rapid în Tăbăcărie lângă cofetărie, la tunel.

— Ce ba?

— Pa

— Alo?… Alo?… Ce retardat!

La locu faptei era un martor căruia levieristu nu-i aranjase destul de bine freză, şi îl lăsase acolo în stare de şoc, crezând că e mort.

…

— Şi erau vreo 20 de camioane care m-au lovit pe după ceafă, şi aveau şi un…

— Bine, bine, dar nu poţi să ni-l descrii?

— Păi avea înălţime medie, îmbrăcat ca un ninja, în negru, cu un fes găurit pe faţă, corpolent, şi avea un levier mare, lucios, cu care m-a lovit pe după ceafă.

— Bine, pa!

— (spre Urs) Ba Ursule, asta e un caz naşpa.

Radu o sună pe Claudia şi îi spune că iar întârzie, după care se duce la secţie, unde caută nişte chestii-trestii, dracu-lacu, cai verzi pe pereţi, ţac-pac pac-tac printre dosarele victimelor şi află că amândouă babele erau foste profe la şcoală 28, de unde se presupune că criminalu era un fost elev acolo.

Pe la ora 9 seara (şi nu 21 cum zic oamenii „cultivaţi"), la el acasă găseşte pe robot un mesaj că îl părăsise Claudia, că îi dăduse u flit ordinar, aşa că el, supărat, se hotărăşte să se ducă cu Ursu la baru lui preferat şi să bea în prostie până cad laţi, dar nu şi morţi (a băut

ursu o vodcă ordinară stil văcăroiu care de fapt era ţuica, iar Radu niţel uischi). A doua zi Radu se trezeşte în maşina lui şi trecând pe lângă un bloc răpănos vede maşinile de poliţie şi pe ursu mâncând gogoşi şi trăgând flegme ţărăneşti. Coboară din maşină şi îi zice lu' Ursu:

— Ce faci ba ursule? Eşti treaz? Chestia aia pe care ai băut-o tu aseară putea să omoare şi un cal!

Acidu ăla se dă la zimbri când sunt constipaţi!

— IO? Io beau şi zece chile de aşa ceva şi îmi şi place!

— Bine. Ce s-a întâmplat ashilea?

— Păi a mai murit un bosho.

— Ani ce nashpa i-a făcut fonfleurile! Tot cu levieru?

— Di!

— Ba ursule, ăla a trecut de linia de poliţie, du-te să-l dai afară.

Ursu se duce la ăla, care se sperie de vocea lui, şi îi prinde o rabatată în meclă, la care Radu tipa „BAAA opriţi-l p-ăla în negru!!!", după care începe o urmărire ţărănească medie. Şi scapă. etc…

După toată chestia Radu afla de la Ursu că toate victimele fuseseră foşti profesori la şcoală 28 la clasa promoţia aia

Mai pe seara Radu îl invită pe Ursu la o bere (drept recompensă că aflase ceva, dar nici măcar cu pedagogia nu poţi să-l dresezi pe Ursu ce e bine să facă) pe faleză nord. Dar tocmai când le era lumea mai dragă văd un „incident" pe plajă: un om trăgea un sac de cartofi spre apă, cea ce li se păru un lucru ciudat, aşa că strigară la ăla: „ba ce faci acolo? Nu mai aruncaţi gunoaie în mare, futuvamumancur de poluanţii dracu'" la care poluantu continua nestingherit poluarea. Ursu (fiind în neputinţa de a se stăpâni) adăugă: şi el: „Ba futuţi anafura matii ce faci ba acolo, ce eşti surd?". Radu îşi dădu seama că poluantu era de fapt ucigaşu în serie, aşa că se duse la el. Ucigaşu când îl observă scoase un Colţ Python 357 Magnum şi începu să-l descarce, dar nu nimeri, pentru că Radu se adăposti pe după nişte scări (în schimb scările se degradau într-un ritm f. rapid). După ce eroda 1/2 scara i se terminară gloanţele, că era doar un six-shooter. Simon văzu puţin din conflict şi se duse la maşină sa ca să cheme back-up (ca la americani), la ordinu lu' Radu, care porni în urmărirea infractorului. Până la urmă îl ajunsese din urmă şi reuşi să-i dea jos cagula şi văzu că era de fapt vechiul lui coleg şi prieten din şcoala generală, Ştefan. Dar nici nu apucă să se mire bine, că Ştefan îi conferi o rabatată, după care ridică un pistol de pe jos şi îl îndrepta spre Radu, dar de abia atunci îşi dădu seama cine era

poliţistu' şi începu să lase pistolu jos (ca-n filme). Radu strigă la ursu să nu tragă, dar bou de ursan descarca tot încărcătorul în săracu' infractor care căzu în aqua (ei se bătură până ajunseseră în apă) cu capu' în jos şi cu bulbuci ţărăneşti în urma lui.

După „incident" Radu se duce la Ursu, care zice:

— Mai trăieşte? Mai trăieşte?

Radu îi dăruieşte cu poftă o rabatată rusească şi zice:

— NU mai avea gloanţe ba boule, şi chiar dacă ar mai fi avut n-ar fi tras, idiotu' dracu'!! În loc să re uiţi la mine co ochii ăia malformaţi mai bine chemi o ambulanţă!!!

Ambulanţa vine, dar corpul nu mai e găsit nicăieri – ca să fie posibilă şi o continuare:

„LEVIERU 2".

THE eND